

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

КОНСЕРВАТИВНИЙ УРЯД І БЕЗРОБІТТЯ

В п'ятницю 22 серпня закінчився в Оттаві річний митинг Емплоїмент Сервіс Кависил оф Канада, який через два дні уряди над безробіттям у Канаді. Митинг прийняв дванадцять пропозицій, які будуть взяті під увагу федеральним консервативним урядом при складанні законодавства для спеціальної сесії парламенту, що має "усунути" безробіття. Як повідомляє денна буржуазна преса, цими пропозиціями вкортці є: Ухвалення фондів спеціальною сесією парламенту на роботи для зменшення безробіття; негайне розпочаття публичних робіт, таких як дороги й будинки; розгляд імпорту, щоб винайти, що можна виробляти в Канаді, та пороблення кроків, щоб виробляти ті речі, що були дотепер імпортовані; продовження теперішньої імміграційної політики уряду. Вкортці пропозиції зводяться до того, щоб федеральний, провінційальний й муніципальні уряди приступали до будови потрібних публичних будинків, доріг, мостів, пристаней, залізничних станцій, соборів і т. п. та вжили свого впливу на приватні корпорації, щоб і вони розпочали задумувані будови й ріжні інші роботи — і в цей спосіб малося би зарадити безробіттю.

Ці пропозиції, навіть як би були переведені в життя, зовсім не є тим, що обіщувала консервативна партія перед виборами. І провідник Бенет, теперішній прем'єр, та ріжні консервативні кандидати виразно заявляли, що в Канаді зовсім не повинно бути безробіття, а якщо воно є, то вина за це спадає всецільно на ліберальний уряд. Консервативний кандидат Кенеді в Південно-Центральній Вінніпегу виразно казав, що нема ніякого виправдання для безробіття в Канаді, а на його виборчій квартирі виднів великий напис: "Виберіть Кенеді й убийте мару безробіття". На виборчих квартирах інших консервативних кандидатів у Вінніпегу видніли великі написи: "Вибір консервативного уряду означає добробут в Канаді", "Виберіть консервативного кандидата (подане ім'я) й усуньте безробіття". А всі разом консервативні кандидати трубили, що як прийде до влади консервативна партія, то безробіття в Канаді зовсім не буде. Вони не обіщували, що будуть допомагати безробітним, або що будуть старатися зменшити безробіття, але виразно заявляли, що в Канаді запанує добробут і безробіття зовсім не буде.

А тимчасом ще нема скликання спеціальної сесії парламенту, на якій Бенет, після своєї обіщанки, має розв'язати проблему безробіття в Канаді і знайти роботу для всіх канадських робітників, а консерватисти вже спускають з тону і пригтовляють загал, що нічого надзвичайного не можна сподіватися. Повище згадані пропозиції були одобрені, можна сказати, за ініціативою міністра праці Гидеона Робертсона, який виступав в імені федерального уряду й перемінив митинг Емплоїмент Сервіс Кависил у нараду, що мала послужити своїми ухвалами й рекомендаціями для уряду в його заходах "покінчити" з безробіттям. Вже на цій нараді Робертсон виразно заявив: "Я ні на хвилину не припускаю, що теперішнє безробіття є завдяки неактивності уряду. Безробіття не є чисто канадською проблемою. Воно є всевітнє." Порівняти лише ці слова з тим, що говорив Бенет перед виборами. Промовляючи у Вінніпегу, віншійший консервативний прем'єр казав: "Уряд Кінга є гідний нагани за те, що не встиг дати зайняття, яке затримало би людей у країні."

А й самі пропозиції оттавської наради, якби вони послужили взірцем для того, що має ухвалити спеціальна сесія парламенту, зовсім не усунуть ані навіть не зменшать безробіття. Якраз такі самі методи на усунення безробіття проповідував президент Гувер у Злучених Державах дев'ять місяців тому. А результат цього був такий, що від тоді безробіття в Америці постійно зростає й дійшло сьогодні до застрашуючого числа околд 8 мільйонів. Усі ці пропоновані публичні будови й уліпшення в Канаді це зовсім не те, що поставити країну на ноги так, щоб усі її індустрія йшла повним ходом і щоб усі робітники мали заняття. А якраз це обіщав Бенет і консервативна партія перед виборами.

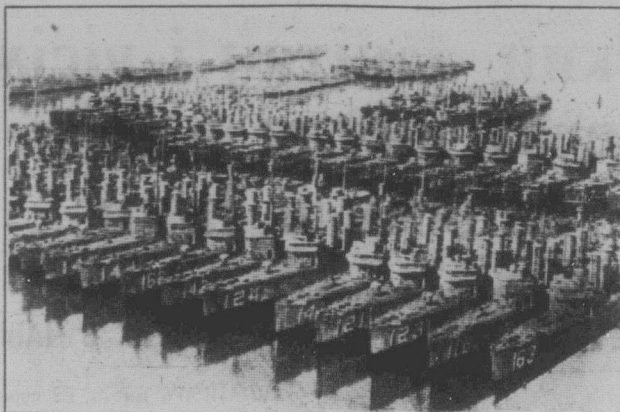
Хоч після обіщанок консерватистів у Канаді зовсім не мало бути безробітних, коли консервативна партія прийде до влади, то в пропозиціях оттавської наради говориться про есентуальну допомогу безробітним. Одна з пропозицій каже, що в тих випадках, де муситься дати допомогу, кошти такої допомоги повинні бути рівно розділені між муніципал, провінцією та доміною. Це той самий принцип, якого ніби притримувалися ліберали, хоч федеральний ліберальний уряд не дав ніякої допомоги для безробітних, викручуючись тим, що до нього не зверталися провінційальні уряди в цій справі. Бенет казав перед виборами, що відповідальність за безробіття спадає на федеральний уряд і його обов'язком є подбати, щоб усі мали роботу, а тепер його міністр праці формує пропозиції для парламенту так, що кошти допомогі безробітним, якщо вони мали би ї дістати, має поносити також провінція і муніципал.

Та й у цій пропозиції, щоб дати "допомогу" для безробітних, коли вже це муситься зробити, криється велика закарючка. Пропозиція говорить, що там, де завдяки спеціальним умовам відповідальність за велику частину допомоги мусить брати приватна добродійна організація, фонди на допомогу з муніципалу, провінції та доміні мають іти до рук тої організації. Це значить, що якби безробітні й мали дістати

яку мізерну допомогу, то її буде давати не міська чи державна влада, але якась "добродійна організація", в роді Салвейшен Армії та її подібних. Отже від таких організацій буде залежати, хто має дістати допомогу і яку, хоч фонди придуть на це з податків.

Словом, коли взяти під увагу все сказане, то безробітні можуть сподіватися таких самих "благодатей" за консервативного уряду, які вони мали й за ліберального уряду: вони далі будуть голодувати. Ріжниця буде лише та, що криза ще більше загостриться й армія безробітних стане багато більшою, як була за ліберального уряду. Кожний робітник наглядно переконається, що всі обіщанки консерватистів усунути безробіття були одним великим блофом.

ПРИГOTOVАНІ СТОЯТЬ "ДО МИРУ".

Ряди американських торпедовців стоять у военній пристані в Сен Дієго, Каліфорнія.

МІЖНАРОДНЯ КОНФЕРЕНЦІЯ РОБІТНИКІВ ВОЄННОЇ ІНДУСТРІЇ.

На 3 серпня в місцевості Зінген на швейцарсько-німецькій границі відбулася міжнародна конференція робітників воєнної індустрії. До початку президія цієї конференції обрано т.т. Стадіна, Ворошилова, Тельмана й інших вождів бойового пролетаріату в сучасній мент.

В основно вичерпаному докладі було відмічено, що видатки на воєнне озброєння зростають з року на рік. От хоч би взяти число воєнних аеропланів. Вчас світової війни 1914 році було усіх воєнних аеропланів 17 соток, а зараз ще більш воєноздатніших аеропланів налічується поза 17 тисяч. В 1913 році продуковано 7 тисяч тонн отруйних воєнних газів, а вже в 1929 році виробуковано таких же самих газів з ще більшою силою троєння людей на 7 з половиною мільйонів тонн. Розривних матеріалів з 2 мільйонів тонн збільшено зараз на 6 мільйонів тонн.

За останні десять років усі капіталістичні держави, що входять до Ліги Націй витратили на озброєння своїх армій і країн 16 мільярдів доларів. Сама Франція видала вже на озброєння 7 мільярдів франків, з них 5 мільярдів на саме укріплення кордонів своїх проти Італії.

СЛОВО ЗА ПРОЛЕТАРІАТОМ УСЬОГО СВІТУ.

Підготовка імперіалістів до збройної інтервенції в Китаю, до війни проти 400 мільйонів китайських працюючих, іде повним ходом. Провід у тій воєнній підготовці взяв на себе британський імперіалізм. Уся буржуазна англійська преса що раз гриміше кричить на увесь світ про "звірства червоноармійських військ Китаю". Правда, писакі отих буржуазних газет не всіли податки ні одного випадку, що самий говорив би про оті вмисно змислені звірства, хоч як за ними вгають ті ж самі писакі й не годні виказати.

Французький часопис "ТАН" навіть вже твердить, що "ні одна з заінтересованих держав не відкається взяти чинної участі у виступі міжнародної солідарності". Заступник міністра закордонних справ Злучених Держав Кестл заявив вже, що "американське правительво дивиться на червоно-

армійські китайські війська як на бандитів". Поміж правительствами Англії, Франції, Японії й Сполучених Держав іде зараз оживлений обмін нотами щодо питання воєнних дій за спільними силами проти Червоної армії Китаю. Переговори воєні провадяться зараз у Вашингтоні за ініціативою англійською посла Ліндеса. Кореспондент німецької буржуазної газети "Берлінер Тагблат" твердить, що за його відомостями Англія твердо вирішила не допустити Червоної армії до Ганкоу.

Імперіалістична преса відкрито висміває заяву Чан Кай Ші, що зобов'язується в найкоротшому часі встановити урядок й в криві втонити робітничий визвольний рух революційного пролетаріату Китаю.

Імперіалістична преса відкрито висміває заяву Чан Кай Ші, що зобов'язується в найкоротшому часі встановити урядок й в криві втонити робітничий визвольний рух революційного пролетаріату Китаю.

КОМУНІСТИЧНИЙ РУХ В КИТАЮ ПОШИРЮЄТЬСЯ.

Китайська Червона армія з успіхом розгортає бойові дії. — Революційні сили єдналися проти революційного війська. — Радянська влада в Чанша.

У Чанша було створено радянський уряд за головуванням "комуніста" Лі-Лю-Сяня. Уряд випустив відозву, в якій закликає робітників, селян і безробітних виступити на боротьбу з капіталізмом і зазначає, що прихід до Чанша тільки проєдляє дві встановлені радянської влади в провінціях Гуань, Губей і Цзянсі.

У місті організовано робітничі профспілки. Промішлені гоміндану, чужоземних церков, великих підприємств, а також майно поміщиків конфісковане.

За розпорядженням радянського уряду всіх ворогів трудящих віддають під суд спеціальних трибуналів.

Радянський уряд оголосив таку програму: конфіскація індустриї імперіалістів, усіх великих підприємств, банків, транспорт і землі; передача землі трудовому селянству, знищення старого бюрократичного апарату, скинення мілітариста Чан Кай Ші та Ен Сі Шана; англо-японів нерівних договорів з чужоземними державами, повернення Китаю чужоземних концесій і оборона СРСР.

КОМУНІСТИЧНА ПРЕСА ЗАКЛИКАЄ ДО ОБОРОНИ ЧАНША.

Комуністична газета "Шангай-Бао", що виходить у Шангаї делегально, розцінює здо-

ФАШІСТСЬКА ПОЛІЦІЯ В АВСТРІЇ НА СТАНОВИСКУ НАЙВИСШОЇ ВЛАДИ.

Рік-у-рік, коли починається літня спека, австрійська соціал-демократія складає з буржуазією офіційну угоду про замирення. "Клясовий боротьби", так би мовити, дають відпустку... Звісно, це відбувається не через перетому тих, хто ту "клясову боротьбу" провадить, як і не через велику спеку. Бо як тієї "клясової боротьби", яку провадить австрійська соціал-демократія, не можна надто зтомитися. Замиряються тільки в інтересах "батьківщини" та з економічних міркувань.

Бо є таке слово, що і буржуазія, і соціал-демократія вважає його за святе. Це слово "Fremdenverkehr" (туризм). В Австрії буржуазія, і соціал-демократія ганяються за "фреmdенверкер" наче за привидом, сподіваючись, що він дасть наробити шастя. Утворюють так звані комісії в справах туризму, в складі представників уряду соціал-демократії. Ці комісії протягом цілого року надсилають за кордон усія листи, де стається краса та принадність австрійської Австрії, щоб спокусити багатих чужоземців відвідати країну. Мовляв, коли багаті чужоземці придуть, на країну вилється золотий потік, тоді всіякі нічні заклади та видювіща розквітнуть, одно слово, — буде загальний

добробут у наслідок того, що країну облагодіють чужинці... Таке от розповідають газети, так втішає соціал-демократія та буржуазія широкі маси. — А багаті чужоземці, — доводять вони далі, — прийдуть тільки тоді, коли в країні панує цілковитий спокій. Вони бо, оші чужоземці, що приносять шастя, хочуть мати втіху за своєї гроші, а не бути свідками "клясової боротьби". Отож соціал-демократія та урядові партії дійшли угоди, за якою з початку червня до кінця вересня не має бути клясової клясової боротьби... На підставі угоди уряд видав наказ про заборону всяких походів на цей період. Того, хто порушує цю заборону, мовляв, вважатимуть за шкідника, за людина, що шкідить батьківщині. А якби на ту пору, коли клясова боротьба "у відпустку", сталася якась соціальна конфлікти, то це можна спокійно доручити урядові поліцай-президента Шобера, що вже розв'язав всі справи в "безсторонньому та справедливому" духові...

Коли мова йде про порозуміння, на підставі якого мають прийняти соціальну боротьбу, то на соціал-демократію можна цілком покласти і бути певним, що вона додержуватиме угоди. Але буржу-

азія дуже широко використала цей "період безклясової боротьби". Що правда, з 1 червня в Австрії нема також походів гаймверу (фашистська бойова спілка). Проте наступ буржуазії, як економічному фронті був за цей час ще брутальніший. Десятки тисяч робітників повикидали на брук. Підприємці свавільно декретували зменшення заробітної платні. А соціал-демократія та профспілки, що йдуть за їхнім проводом, додержують угоди й стоять осторонь. Усі ці клясові бої провадить сама тільки комуністична партія, а по другий бік стоїть уряд Шобера, який мобілізує весь свій поліційний апарат, щоб "урегулювати" поточні соціальні питання.

Водночас працювала також парламентська законодавна машина, щоб цілком поневолити робітничі маси в поліційній, економічній та культурній сфері. За останніх кілька тижнів австрійський парламент постановив запровадити нові податки на муку, цукор та м'ясо. Через нові податки усі ці харчові продукти дорожчають пересічно на 25 відсотків. Інакше кажучи, такими заходами буржуазія зменшує для широких мас робітників та безробітних і так мізерний кусень хліба на одну четверть. Про аграрні податки в такому розмірі ніколи не мріяв навіть абсолютистський імператорський уряд. А уряд поліцаймайстра Шобера обругує ці заходи навіть не фіскальними (податковими) потребами. Бо нові податки йдуть не до державних скарбнищ, а до кишень великих поміщиків. Усе те, що відбирають в найбільш виснажених та найбідніших людей, віддають поміщикам, як подарунок від уряду, як так званий премію. А соціал-демократія пильно допомагає здійснити цей похід. За це їй обіцяли, що буржуазія відмовиться від своїх планів утворити отверту фашистську диктатуру й обмежиться теперішньою формою "демократичної" держави... під наглядом поліції.

Щоб покласти на громадське життя цієї "демократичної" республіки поліційне тавро, уряд оце видав наказ, за яким усі сімейне життя та шлюб підлягає поліційному контролю. В Австрії вже давно в усіх культурних питаннях переважає держава; австрійські закони про шлюб цілком відслідують вимогам церковного права. Але досі кожний, хто не хотів скоритися диктатурі церкви, міг вийти з громади. Тепер за наказом уряду в усіх цих питаннях, крім церкви, компетентна також поліція. Тепер справа стоїть ось як: поліція провадить вибори, поліція регулює соціальне забезпечення, поліція розв'язує справи родини та шлюбу, вона наглядє за шкільництвом, — вона вирішує, чи можна виступити з церкви, — коротше кажучи, вона є найвища інстанція в усіх справах, що стосуються "підданців" австрійської "республіки". І все це відбувається в країні з найсильнішою соціал-демократією.

Ми йдемо залізною ходою. Нас вже мільйони на шляху... І хоч встеляєм путь собою. Нема в нас кришечки страху. З заводів, шахт і під протори до нас громади все нові йдуть. На шлях іх суворих Проміня соція золоті.

Ми йдемо залізною ходою. Нас вже мільйони на шляху... І хоч встеляєм путь собою. Нема в нас кришечки страху. З заводів, шахт і під протори до нас громади все нові йдуть. На шлях іх суворих Проміня соція золоті.

МИ ЙДЕМ...

Ми йдемо залізною ходою. Нас вже мільйони на шляху... І хоч встеляєм путь собою. Нема в нас кришечки страху. З заводів, шахт і під протори до нас громади все нові йдуть. На шлях іх суворих Проміня соція золоті.

Ми йдемо залізною ходою. Нас вже мільйони на шляху... І хоч встеляєм путь собою. Нема в нас кришечки страху.